

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sivečer, izimaj nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leta 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-viste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnistvo je na Kongresnem trgu št. 12. — Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Mi smo mi!

Iz malega, neznanega da se časih sklepati na celoto. Če je neznanstvo klaverno, klaverna je dostikrat tudi celota. Ta stavek je resničen sam na sebi, in resničen je še posebej z ozirom na naše kranjske razmere, s kojimi se nasproti bratom ob mejah tolikokrat tako radi pobahamo. Ni važna zadeva, o koji hočemo pisati, ali značilna je za tisto mlačnost, ki nam vhaia v deželo, in koja nam bode, ko jedenkrat koalicija svoj prapor razvije, preplula celo deželo. Mi tičimo v stražnici, in dolžnost nam je, da opazimo vsako nevarno iskro, ker z iskre nastane vselej požar, če pade na slamnato streho. In žali Bog, da je tacihi slamnatih streh le preveč v kronovini! Torej h stvari!

„Slovensko planinsko društvo“ obrnilo se je do visocega deželnega zbora v Ljubljani, da bi mu dodelil nekaj podpore. Društvo je dobro, in do sedaj je prav koristno delovalo. Ali društvo je slovensko, in glavni poklic njegov je pač ta, da skrbi za Slovence v ti slovenski deželi, kakor skrbi za Nemce nemško planinsko društvo, o kojem je znano, da se boji vsacega slovenskega napisa, in da s svojimi nemškimi napisi čez in čez preprega slovensko to deželo. V tem oziru je za sinove stare matere Germanije pri nas prav dobro preskrbljeno. Bati, da bi kateri izmed njih zašel v naših planinah. Pravično je torej, če se naše slovensko planinsko društvo poteza za slovenske napise, da se lahko odpravlja nevarnost, da bi Slovenec ne zašel v slovenskih planinah!

Slovensko planinsko društvo prosilo je torej podpore pri deželnem zboru, in dotična prošnja odkazala se je finančnemu odseku, da jo pretresa in da o nji zbornici poroča. In v tem slavnem finančnem odseku se podpora 200 gld. dovoli, in sklene se dalje, da naj ta sklep brez vsacega drugega dostavka pride pred zbornico, kjer bode brezdvoybeno potrjen. Za kulisami pa je dr. Schaffer predlagal, da naj finančni odsek tudi sklene, da se ima v njegovem — to je v imenu finančnega odseka — mirno deželni odbor poročati, da naj le-tá — slavni deželni odbor — omenjenemu društvu slovesno izreče, da bi bilo želeti, da naj to društvo svoje javne

napise tako v slovenskem, kakor v nemškem jeziku napravi. Ta nasvet nemškega dr. Schafferja je v finančnem odseku obveljal in sedaj, če položite na tehtnico naš deželni odbor, si lahko mislite, da se bode dotična želja spremenila v ukaz, in da slovensko planinsko društvo dovoljene podpore ne bode prej dobilo, nego da se slovesno spokori, ter sprejme dvojezične napise. Branimo se proti germanizaciji, tam kjer smo v večini pa sami germanizujemo! To so v istini krasne razmere!

Dva razloga sta, ki nas silita, da o tem huzarskem naskoku nekaj besedic spregovorimo. Vse to je tako lepo skovano, da niti pred zbornico ne pride! Po vsi pravici povprašujemo, kako pride finančni odsek v deželnem zboru do tega, da na lastno pest dekrete izdaja na deželni odbor. Kolikor mi stališče presojava, imajo sklepi finančnega odbora veljavo samo tedaj, če jih je zbornica odobrila. Kar ima finančni odsek poročati, poročati ima samo deželnemu zboru. Deželnemu odboru pa nima ničesar zaukazovati, in najmanj takrat, če se hoče kako nenaravno ponemčevanje v deželo vtihotapiti. Proti takemu tihotapskemu postopanju finančnega odseka moramo tedaj z vsa odločnostjo ugovarjati! In to je prvi razlog, ki nas je prisilil, da smo spregovorili besedo v ti malenkostni, ali vendar zelo važni je dr. Schaffer vse fino in spretno aranževal, tako, da izostane razgovor še celo v deželni zbornici!

Pa tudi drugi razlog ni manjše veljave! Sedaj se tako rado naglašja, da naj se narodnostna vprašanja pri miru pusté, in da naj se odlože do časov, ko koalicija v Avstriji več zvonca nosila ne bode! In vendar vidimo tu, kako porabijo naši Nemci najmanjšo priliko, da bi svoj nemški parkeljček zasadi v slovensko meo. In vprašanje o nemški narodnosti tlačijo vsikdar na dan, in prišli so tako dalje, da nas celo s slovenskim planinskim društvom hočejo germanizovati! Nasprotno pa vendar ne čujemo ničesar o tem, da bi se pri nemškem planinskem društvu sililo na to, da naj izpostavlja svoje javne napise v obeh deželnih jezikih. No, pa slavni naš — finančni odsek pije vodo, kakor bi bila šampanjec, ter je z vsem nebeško zadovoljen! Ljubljancanom pa svetujemo, da stopijo pred barona Heina,

se skesano na prsi potrkajo ter soglasno izreko: do sedaj smo sodbo upravnega sodišča napačno umeli, sedaj, ko nas je podučil finančni odsek deželnega zbora, umemo je šele prav, zategadelj smo v Ljubljani samo za — nemške napise!

Pač, Slovenci, mi smo mi!

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 24. januarja.

Bosanski Hrvati in „Slovenec“.

Grdi napad „Slovenec“ na izjavo bosanskih Hrvatov katoliške in mohamedanske vere, kateri smo že v soboto primerno osvetlili, našel je primerne odgovora tudi na Hrvatskem. „Obzor“ priobčil je včeraj v hrvatskem prevodu naš sobotni članek, v sobotni svoji številki pa je obelodanil zanimljiv članek „Bosanski Hrvati i Ljubljanski Slovenec“. V tem članku piše rečeni list: „Ljubljanskemu „Sl.“ ni prav, da so se katoliški in mohamedanski vseučiliščniki na raznih vseučiliščih monarhije zložili za izjavo, v kateri priznavajo, da so Hrvati. Žal nam je za „Slovenca“, ki je zašel v jako slabo družbo nekih Dunajskih in Peštanskih listov. Kaj hoče „Slovenec“? Po tem, kar piše, bi bil rad videl, da so katoliški dijaki odbili mohamedanske in jim odgovorili: Vi niste Hrvati zato, ker ste mohamedanci, krščanskim naukom. Zgodovina nas uči, da so mohamedanci v Bosni od nekdanjih Hrvatov. Protiviti se temu, to se pravi, protiviti se priznani resnici — in to je smrtni greh. Krščanski nauk nas uči, ljubiti bližnjika kakor samega sebe. A kdo je katoličanom v Bosni bližji od njihovih zemljakov mohamedancev. Jedni i drugi so Bošnjaki, jedni i drugi so Hrvati, kako da bi se ne ljubili? To bi ne bilo krščansko. Ljubezen je jeden glavnih znakov krščanstva. Ako koran dopušča mohamedancem ljubiti katoličane, ali naj mu ta odgovori: Po mojem evangeliju te ne smem ljubiti, ne smem biti tiste narodnosti, kakor ti? S tem bi katoličan falsificiral duh evangelija; s tem bi dal koranu neko prednost; s tem bi desavouiral vrhovnega vladarja svoje svete cerkve, ki občuje s sultanom in je o priliki jubileja sprejel njegove darove. Hoče li to „Slovenec“? Res je, da so se očetje današnjih mohamedancev in katoličanov v Bosni mej soboj borili. Ali vprašamo Ljubljanski list: V kateri deželi v Evropi ni bilo verskih bojev? Te verske borbe so ponehale; samo mej nami naj še trajajo? Hoče li to „Slovenec“?

LISTEK.

Izjava.

Ker se zadnji listek v „Slovenskem Narodu“ „Častna dva Ribničana“ povsem napačno tolmači, izjavlja podpisano uredništvo, da ne dvoji o integriteti značaja gospoda poslanca prof. Šukljeja, ter odločno priznava njegovo v vsakem oziru popolno mesebično politično delovanje, in da obžaluje, da se v humorističnem feljtonu, kateri nikakor nima namena žaliti, iščeta smoter in podlaga, katerih nikakor nima.

Za uredništvo:

Dr. Ivan Tavčar.

Werther.

(Srbski spisal L. K. Lazarević. Preložil J. P. Planinski.)
(Dalje.)

Gospa je razumela ta Jankov govor.

— Nisem, nisem še. Ali pojdemo?

Ta hip se vrne Čuja.

— Pojdite! pravi gospa. Pojdite tudi vi z nama! Mleka imam, vzela sem ga dovolj, mislé, da

bo tudi Mladen zajutrekoval. Ali on je popil samo črno kavo! Pojdemo!

— Ne branim se, reče Janko zaupno in ravnodušno. Uverjen sem, da bo vaša kava boljša, nego ona v gostilni... Te zadnje besede so se mu zdele smešne in on se je smejal „ha, ha, ha!“

In tako odhajajo. Obema se je zdelo, da sta pogodila dasi neugoden, vendar jedino mogoči modus vivendi. Janko se je tako zaupno vedel, da se mu je celó obližje izpremenilo. Hodil je kraj nje ravnodušno, širé noge in zibaje se, kar mu sicer ni bila navada.

A znotraj se je čutil tako umirjenega in zadovoljnega, kakor gladen človek, kateri je dobil mesto ostrig, rakov in palačink jagnjetovo stegno. „Samo tako,“ misli si, „pa se ne vzkali niti moj niti nje mir!“

Siromak! Ne vé, da je človeško srce Indijane. Trudiš se, razlagaš, govoriš mu iz dué v dan, in že ga vidiš, da vzdiga roke k nebu, se posti, prekrižava, klanja in imenuje Kristovo ime; ali razgali mu srjaco, pa mu dobiš na prsih ob vrvi malika od porcelana. Sključi se ti, potisne kolena pod brado, pa kakor bi se zadovoljno in porogljivo smijal jednemu smrtniku.

Janko je z njima skupno zajutrekoval, potem ji ostavil, da si odpočijete, in zopet pred obedom po nji prišel. Pogodil se je za hrano v gostilni, odredil mizo v kotu, na kateri „naj se pogrne za tri osebe“. In dovel ji je k obedu.

Ko vstopijo, utihnejo kakor bi trenil vsi gostje. Gospa se prikloni gostom za najbližjima dvema mizama, in sede, obrnivši hrbet proti oknu, a obraz po sobi. Vsi zró mirno in se ne ganejo. Le Vasiljevič, namiguje z nenavadno drzovitostjo lekarju, vzeme svoj krožnik in ga predene na drugi konec mize, izgovarjaje se, da ga ondu solnce peče. Tako je obrnen proti gospe.

Janko to opazi in hipoma začne iz dua duše in silno mrziti poročnika.

Šele, ko se zakadi juha in zazvené žlice, prične občinstvo tisto zamolklo in nejasno govorjenje, moški pa bolj pogosto brisati z brisalko brke in ob takih prilikah vhaiaji s pogledi na ono mizo.

Ume se samo po sebi, da je bilo Janku iz prva nelagodno. Nikakor ni mogel prav sesti na stol. Vse se mu zdi, da juho preveč sreblje. Kadar pije vino, zdi se mu takisto — ali ko se želodci napolné, kava zakadi in tabak zadiši, kakor da bi cela družina odpela ovratnike in se oddahnila. Razgovor

Sveti oče papež tega gotovo neče in bi prvi obsodil onega katolika, kateri bi se drznil svojemu bratu napovedati verski boj. Hrvat ni ime vere: hrvatske vere ni, pač pa hrvatska narodnost in hrvatski narod. Kdor bi trdil, da obstoji hrvatska vera, ta bi grešil proti glavni značbi katoliške vere, proti samemu pomenu besede katolik. Katoliška cerkev je univerzalna. Mi ne dopuščamo Srbom, da identificirajo srbstvo i pravoslavje, pa razločujemo dobro vero od narodnosti: ali naj pademo v isti greh? V hrvatskih deželah živé katoliki, pravoslavni in mohamedanci. Pravoslavni — vsaj večina njih — hočejo biti Srbi za to, ker so pravoslavni. Ko se takemu razumevanju upirajo mohamedanci in katoliki, rekoč: če tudi smo različne vere, smo vendar jeden narod; ko se oni v imeni tega plemenitega razumevanja upirajo srbski struji v korist hrvatski — kdo se naj tega ne raduje, kdo naj ne ploska? Da so „Slovenci“ razmere bolje znane, in da je pogledal pod površino — tudi on bi ploskal od srca. Ali ona izjava ni ovrgla jeden najbolj krivih nazorov: da je slovanstvo in pravoslavje jedno in isto? Ta izjava pravi: Slovan kot tak nima svoje narodne vere, ker se mi priznavamo Slovane, ker se priznavamo Hrvate, dasi smo različne vere. — Tako „Obzor“. Vrli „Slovenec“ ni odgovoril besedice, ker bi svojim čitateljem rad utajil velikanstvo svojo iz nevednosti ali površnosti izvirajočo — blamažo. „Obzorov“ članek je dokaz, da stoji „Slovenec“ na tistem stališču kakor oni preklicani in od njega toli obrekovani listi, ki trdijo, da je pravoslavje jedina slovaška vera. To se bodo „Slovenci“ smejali — Tržaški pravoslavni Slovenci.

Pravda zoper „Omladino“.

Preveč bi bilo, ako bi hoteli navajati, kako se vsak posamezen zatoženec brani. Dovolj je, če navedemo samo najvažnejše reči. Tako je zatoženec Jelinek povedal, da je videl Mrvo pri policiji sedeti in lepo smodko kaditi, dasi je bil v preiskovalnem zaporu. Komisar mu je tudi rekel, da bi ga rad najel za vohuna, kakor Mrvo, ki vse pove, kar se godi. — Zatoženec Kott je povedal, da je bil na policiji večkrat tepen in zaprt v klet, kjer je bilo vse polno golazni. To se je toliko časa ponavljalo, dokler ni zatoženec potrdil vse, kar se je od njega zahtevalo, dasi ni bilo resnično. Predsednik je dal vse te izpovedi protokolirati. Zatoženec dr. Rašin je ovrgel zatožnico točko za točko. Dokazal je, da je organizacija, kakor je v zatožnici na podlagi Mrvinih izpovedij popisana, posneta iz Sabininega romana „Oživilni duhovi“, da je brez zmisla in dokazal, da je bil Mrva agent provocateur. Najprej se Mrva v zatožnici imenuje priča, potem šele zatoženec, kar je jako karakteristično. Jedenkrat se je zaradi Mrve moral na povelje policijskega inspektorja celo vlak ustaviti. Takih momentov navedel je Rašin mnogo. Rašinov govor je naredil velik utis.

Kriza na Ogerskem.

Dunajska „Extrapost“ javlja iz Budimpešte: Wekerle je bil pri cesarju, mu razložil težkote sedanje situacije in izrekel prošnjo, naj bi se cesar uprl katoliški agitaciji. Ker je cesar to odločno odklonil, ponudil mu je Wekerle demisijsko celega ministerstva, češ, da je že zdaj okoli 150 poslancev, ki hočejo glasovati zoper civilni zakon. Cesar ni vzprejel demisije, češ, ker se mora prej posvetovati z voditelji posamičnih strank. Cesar se je tudi že posvetoval z bivšim ministrom grofom Szaparyjem, z grofom Apponyjem, baronom Szellom in grofom Teodorom Andrássyjem. Rečeni list pravi, da je zelo verjetno, da vzprejme cesar demisijo. Za kulisami se vrše neprestano konference. Govori se o rekonstrukciji Wekerlovega ministerstva, pa tudi o kombinaciji Szapary-Szell-Apponyi. Vladna stranka je doslej izgubila 30 članov, za izstop pa se pripravlja še 58 članov, vsled česar je situacija za Wekerla izgubljena.

je bil iz kraja živahen, čul se je tudi po kak dovtip in udarila kaka pest ob mizo, potem pa so se mnogim zaokrožile oči, in društvo je postajalo vse bolj pust. Opažanje in zanimanje je prenehalo, malokdo več pogleda na mizo, za katero sedi Janko. Le Vasiljevič uide časi še pogled tje, ko pripoveduje o svojem konji, kako nekoč ni maral stopiti na sod, a on ga je z ostrogami vsega izkravil in s sabljo sesekal po vratu in križi. Gospodje so vzeli raz nekatere mize prte in nanje položili karte, kredo, pušice in tablice. Kartopirci sedajo, ostali vstajajo. — Tudi Janko z gospo in Cujo vstane in odhaja.

— Pojdimo k nam, da pijete kavo!

Kako da ne bi šel?

Ali sedaj se je že udomačil, da bi bil skoro sčel tudi sukno, ko je prišel v sobo, prirejeno tako, kakor vse sobe po naših toplicah: dve postelji, miza pri oknu in obešalo za obleko; a okno zastrto z debelim zagrinjalom, da se je solnce zaman mučilo, da je prodere samo z jednim žarkom. Tudi gospa in dete sta se čisto privadila Jankovi družini. Prinesó samovar, kramljajo, popijó; potlej odide Janko v svojo sobo, a onidve ostanete v svoji.

Tako so tekli dnevi. Mirno, tiho, odmerjeno,

Vnanje države.

Srbska kriza.

Radikalci niso vzprejeli kraljevih pogojev in vsled tega je konflikt neizogiben. Nekateri zmernejši radikalci so sicer bili za to, da se vzprejmejo kraljevi pogoji, a večina ni bilo za to pridobiti. Kralj je potem nagovarjal naprednjake in liberalce, naj sestavijo koalicijsko ministerstvo, ali tudi to se ni posrečilo. Nasprotstvo mej tema strankama, zlasti pa mej Ristićem in Garašaninom je preveliko, da bi je bilo premostiti, vsled česar ni kralju odprta druga pot, kakor imenovati ali nevtrarno ministerstvo ali pa liberalno. V radikalnih krogih se govori, da sta Avakumović in Ribarac že določena kot bodoča ministra, a ker sta v zatožnem stanju, sestavil bo S mič prehodno ministerstvo, amnestiral zatožence in se jim potem umaknil.

Italijanske homatije.

Italijanska vlada je s kraljevskim dekretom preložila sešatek parlamenta na dan 20. februarja. Iz prva je bilo določeno, da se snide parlament dúe 25. januarja. Zgodilo se je to v prvi vrsti zategadelj, ker se je vlada bala razprav o ustanku in bila v strahu, da bi parlament zahteval razveljavljenje obrednega stanja na Siciliji, v Massi in v Carrari. Vlada hoče najprej popolnoma udušiti upor in deželo pacifikovati, potem šele dati račun o svojem postopanju. Drugi urok je ta, da bi se vlada predno začne parlamentarno delovanje, rada zjedini glede finančnega svojega programa in tudi za eventualni razpust poslanske zbornice in nove volitve preskrbela kar treba. Vé namreč, da skoro ne bo dobili večine za nove davčne predloge, s katerimi namerava osrečiti italijanski narod.

Cesar Viljem in Bismarck.

Že lani poleti, ko so se vršile velike vojaške vaje v Kiseku, jel se je nemški cesar zopet približevati staremu samotarju Bismarcku. Sedaj je zopet storil pomemben korak v ta namen in kakor se kaže, se mu je posrečilo utolažiti jeznega starca. Ko je namreč Bismarck ta dni okrevaj od influence, poslal mu je cesar Viljem po svojem adjutantu steklenico starega vina, mu čestital na ozdravljenju in ga povabil v Berlin. Bismarck se je zabval na tem dokazu cesarjeve naklonjenosti in naznanil, da pride okolo 27. t. m. v Berlin Nemški listi pravijo, da je cesar ta korak iz lastne inicijative storil in da nima nikakega političnega pomena.

Dopisi.

Iz učiteljskih krogov, 23. januarja.

[Izv. dop.] (Beseda o učiteljskem domu.) Misel o učiteljskem domu je sprožil pred 3 leti predsednik „slov. učiteljskega društva“ in urednik „Učitelj. Tovarša“ g. Anton Žumer, pozivljajoč slovensko učiteljstvo v obilno naročbo društvenega glasila, češ, da se bode iz preostankov položil temelj bodočemu učiteljskemu domu. Ta, sama na sebi res lepa misel, navdušila je nekatere učitelje — recimo jim optimiste — tako močno, da so v navdušenih člankih izražali svoje ideje in v duhu se že sprehajali po krasnih dvorinah velečastne zgradbe po vzoru naših bratov, hrvatskih učiteljev. Večina slovenskih učiteljev ostala je hladna napram vsemu navdušenju, ki se je hotelo zanesti po vsej slovenski zemlji za to idejo, dobro vedoč, da slovenski učitelji v sedanjih časih še nismo kos toliki nalogi. Mislimo trezno in morebiti prepričamo tudi katerega onih častitih tovarišev, katere je usoda postavila v malo bolj ugoden gmoten položaj. Pustimo v miru začasno nameščenega učitelja z njegovimi 380 gld. Ta revež mora vsak vinar trikrat

in zopet trikrat obrniti, predenj ga izda. Kaj pa stalno nameščeni učitelj? Ta bode pač obilnejše prinašal svoje „oboluse“ na žitvenik učiteljskega doma? Radovoljno, kar bode mogel odtrgati od svojih letnih dohodkov 450, 500 in 600 gld. poravnávši proti svoji plači ogromne troške, ki jih tirja od njega njegova obitelj in dostojnost njegovega stanu. V koliko zaostaja učitelj za svojim proračunom, skuša prav dobro tudi „Učiteljski Tovarš“ sam, kateremu dožujejo naročniki za minulo leto nad 600 gld. naročnine. Slabi, hudi časi za nas! Samo 5% t. j. 26 učiteljev je na Kranjskem, ki bi malo ložje utrpeli 2, 3 krone za učiteljski dom. Pres'mo Vas torej, dragi tovariši, ne zahtevajte od nas žrtev, katerih ne zmoremo! Počakajte, da tudi slovenskemu učiteljstvu zasije zvezda lepše bodočnosti! Ali pa smemo pričakovati pomoči v to svrhu od naše inteligencije? Svetna inteligencija je že preobložena tako močno s prepotrebim narodnim davkom, da ne moremo in ne smemo zahtevati od nje niti vinarja, a druga ima za učiteljstvo zakrpane mošnje. Pripoznati mora pa tudi vsak nepristransk opazovalec, da vsa zadeva nima zdrave podlage, da ni v spretnih rokah, da snovatelji sami ne vedo, kaj hočejo. Prvotni projekt, učiteljski dom, se je v zadnji fazi spremenil v konvikt za učiteljske sirote; pa še hujšo hibo so napravili, ker hočejo razdvojiti, kar je združila „zaveza slovenskih učiteljskih društev“. Odstaniti hočejo štajerske in primorske slovenske učitelje od nas prav po intencijah naših narodnih nasprotnikov. V tem pogledu Vam resno kličemo: Glejte, kaj delate! Pomislite, da je le v slogi moč! Na to razdirajoče delo jih je opozoril predsednik „zaveze“ ter nagovarjal, naj se poizve mnenje štajerskih in primorskih učiteljev, pa njegov glas je bil glas vpijočega v puščavi. Kaj pa hočete s konviktom za učiteljske sirote! Saj ga že imamo. Vsak učitelj naj pristopi k „društvu v pomoč učiteljem, njihovim vdovam in sirotam“, razširi naj se njegovo delovanje tudi na Štajersko in Primorsko in tako podprto društvo bo uspešneje skrbelo za res milovanja vredne učiteljske sirote. Tega konvikta se oklenimo! Zato bi bilo najbolje, da bi slovensko učiteljsko društvo, ki ima v to svrhu v 3 letih nabranih 205 kron v oskrbi, izročilo s privoljenjem častitih darovalcev ta denar kot izdaten dar vdovskemu društvu.

Domače stvari.

— (Slovensko gledališče.) Ker je naša predstava opere „Cavalleria rusticana“ brezdvomno poslednja v letošnji sezoni, opozarjamo vse prijatelje opere nanjo, naj ne zamude prilike, ako se hote še jedenkrat nasladiti ob ognjevito-dramatični glasbi Mascagnijevi. Interesantno je na vsak način primerjati moderno-realistično glasbo z mirno-klasično, kakor smo jo čuli poslednje dni.

— (Sokolova maskarada.) Brez dvoma bode letošnja „Sokolova“ maskarada, za katero se delajo vsestranske priprave, privabila izredno število veseljakov v dvorano starega streljšča. Da so maske katere koli vrste dobro došle, smo že povedali. Saj se pa tudi ne bode nikdo čudil, če se iz vseh krajev in vseh dežel snidejo krasne zastopnice in zastopniki, da se udeležijo znamenite komarjeve nedelje v Šiški. Torej le vkup, lepe maske!

prijetno, pa vender, kakor je sodil Janko, „resnobno“. On je postal že tudi proti samemu sebi tak glumač da si je to svoje pobajanje onih dveh in vedno mujenje pri Mariji razlagal kot navadno občevanje in simpatijo, in tedaj ga ne bi mogla nobena stvar o tem razuveriti. V ti dobi je čital roman nekega ruskega mojstra, v katerem se ta s svojim anatomskim peresom smeje splošni zmoti idealistov, da se mlad človek in mlada ženska, katere si nista niti v sorodu niti kako drugače, moreta ljubiti kot brat in sestra. Janko zažene knjigo iz rok in dvakrat plune, kakor bi se mu gabilo, ali v srci se zdi mu, da občuti nekako praznino. Zaman iztegne nogo, napne prsa in se udari s pestjo ob nje — kakor bi mu znotraj kljubovalno zazvonilo: „Oj, da bi ji mogel vsaj jedenkrat nasloniti glavo na prsa!“ Leže na postelj in se izroči mislim, katere se sicer trudi odpoditi, ali jim vender kakor pod roko dovoljuje pristop. Dvakrat mu pride na misel, da bi zložil svoje stvari in bežal iz toplic, ali se tolaži s tem, da to še vedno lahko stori in da mu vsaj s tem ni potreba hiteti.

Ta malenkost v tem romanu ga je silno vznemirila. Zdi se mu, da je postal od tega dne še bolj

otožen, in kakor bi ga ta malenkost neuporno priganjala, da prekriža račun s to „žensko“. In ta račun, kateri „se mora prekrižati“, odlagal je iz dne v dan, a neprenehoma bival ž njo in pri nji, neprenehoma mislil nanjo in postal ves žalosten, nevesel, nehal je celó jesti, in se izročil, kakor je mislil, „globoki studiji o življenju“, a kar se dostaje stvari same, čisto plitki ljubezni.

Vse to je Marija dobro opazila, a še bolje lekar in poročnik.

Marija ga neki dan ne povabi po obedu na kavo. Janko ne mara iti niti po večerji tje. Ta dan občuti neko lahkost v prsih, in on sam sebi ploska: „Tako, tako je treba! Silno čudo bi bilo, ako se ne bi mogel izogibati tuje žene!“ — „Ali nisem mar že za mesec dnij ostavil pušenje?“

Toda že drugi dan potem gre ne le po obedu, ampak celo na zajutrek in po obedu in večerji k nji, in kar je najhujše: ves dan posedeva pri nji, ne da bi izpregovoril besedice. A še nekaj bujega od tega, a to je: da tudi ona ni izpregovorila ni besedice in da je nenavadno malo jedla.

(Dalje prih.)

— (Potrjeni deželni zakon.) Nj. Vel. cesar je potrdil načrt zakona, glede spremembe deželnozborskega volilnega reda za vojvodino Krasjsko, kakor ga je sklenil deželni zbor kranjski.

— (Uradniško stavbinsko društvo v Ljubljani.) Odbor tega društva se je dne 21. t. m. v prisotnosti c. kr. notarja gosp. dr. Jerneja Zupanca konstituiral in so bili v predsedništvo izvoljeni gg. Ivan Svitil, c. kr. stavbinski svetnik, predsednikom; Ivan Plantan, c. kr. notar prvim podpredsednikom in Roman Waschica, c. kr. nadinženjer, drugim podpredsednikom. V ravnateljstvo so bili izvoljeni gg.: Jaromir Hanuš, vodovodni inženjer; dr. Ivan Jan, magistratni tajnik; Anton Klein, posestnik in pisarniški ravnatelj mestne hranilnice in Josip Perhanc, c. kr. uradnik v p. in glavni zastopnik „Feniksa“. Ravnateljstvo šteje s predsedništvom vred 7 članov. Prošnja za registrovanje združne tvrdke in njenih pravil vložila se je pri c. kr. deželnem sodišču, ter prične društvo svoje delovanje s 1. februarjem t. l. Z razpošiljanjem tiskovin pričelo se bode takoj, ko bodejo izgotovljene, v tem pa naj blagovolijo oni gospodje, ki žele društvu pristopiti, to pismenim potem pod naslovom društvenega vodstva storiti.

— (Kronski darovi družbi sv. Cirila in Metoda.) Uredništvu našega lista so poslali: Ziga, trgovec g. Alojzij Minatti 21 kron, katere so darovali: č. g. Jak. Dolenc, župnik, gg. A. Hvastija, uradn. dež. naklade, A. Minatti in Alojzija Minatti vsak po 2 kroni, gg. Fr. K. Trošt, nadučitelj, J. Reich, učitelj, A. Praprotnik, učiteljica, J. Gams, posestnik v Loki, M. Novak, cerkovnik, J. Toni, župan, Fr. Avanzo, čevljar, M. Avanzo, šivilja, J. Gerbec, trgovec, ces. kr. žandarmerija, M. Zdravje, usnjari, Fr. Virant, krčmar, J. Štrumbelj, krčmar v Iški vasi, vsak po 1 krono. — Iz Travnika g. Toučika Lunaček 3 krone, katere je nabrala v mali družbi rodoljubov. — Skupaj 24 kron, katere izročimo vodstvu. Živili rodoljubni darovalci in darovalke in njih nasledniki!

— (Trgovinski ples,) ki je običajno bil vsako leto, odpade letos zaradi kratkega predpustnega časa.

— (C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic) razglasa, da se bode z veljavnostjo od dne 1. februarja 1894. uvel dodatek 1 k januarjski izdaji 1894. generalne tarife c. kr. avstr. državnih železnic.

— (Na živinski semenj) dne 22. januarja se je priglasilo 723 konj in volov, 254 krav in 40 telet, vkupe 1017 glav. Kupčija je bila srednja, z volji bila je še najbolj živahna, ker je bilo zanje največ kupcev.

— (Nova kmetijska podružnica.) V Št. Juriji pri Kranji se je ustanovila podružnica c. kr. kmetijske družbe ter je začela poslovati z novim letom. Pri ustanovnem občnem zboru so bili voljeni v odbor gg. Matevž Barle, šenturski župan, Janez Burgar, posestnik na Visokom, Ivan Gasprlin, trgovec in posestnik, Ivan Grajzar, posestnik in gostilničar, L. Jelenc, nadučitelj, Ant. Kukelj, župnik in vogljanski župan Janez Molj.

— (Zdravstveno stanje.) V Črnomaljskem okraji ponehal je ileo-legar. Vsega skup zbolelo je 111 oseb, izmed katerih so 4 umrle. — V Postojnskem okraji zbolelo je v vasi Predjamo 10 oseb za legarjem, izmed katerih so 4 že ozdravele.

— (Srednje šole na Koroškem.) Naš rojak g. T. Štifter, profesor v Kalugi na Ruskem, obelodani je v lanskem tečaju znamenitega ruskega pedagoškega lista „Gimnazija“ jako zanimljivo razpravo o srednješolskih razmerah na Koroškem, in sicer z naslovom „Средні учебныя заведенія въ Каринтіи и ихъ разнородное влияние на словенскій Горотанъ“ (Srednješolski zavodi na Koroškem in njih raznородujoči vpliv na slovenski Korotan). Ta razprava izšla je tudi v posebni brošurici. V njej kritikuje g. pisatelj učne razmere na srednjih šolah koroških, dokazuje njih ponemčevalni vpliv na slovenske dijake in sploh na slovenski živelj na Koroškem ter je obsoja kar najodločneje tako s pedagoškega, kakor z narodnega stališča. V brošuri se tudi na kratko popisuje težavni boj slovenskega naroda za narodne šole sploh, dodana pa so tudi pojasnila o narodnih razmerah na Koroškem, o nemških naklepih zoper slovensko manjšino in o pokojnem Andreju Einspielerju, čegar spominu je to delce posvečeno. Ruski učitelji bodo strmeli, čitaje ta spis! Z veseljem pozdravljamo to brošuro našega rojaka

in želimo, da bi našel mnogo posnemovalcev, zakaj našemu narodu bo le v korist, če spoznajo Rusi naš položaj.

— (Podružnica sv. Cirila in Metoda za Pribloves in okolico) ima svoj letni občni zbor v nedeljo dne 28. t. m. v Dobrlivesi v gostilni „na pošti“ ob 1/4 uri popoldne. Po zborovanju je prosta zabava, pri kateri sodeluje pevsko društvo „Gorotan“ iz Šmihela. — Isti dan ima tudi podružnica za Beljak in okolico občni zbor v Št. Lenartu pri 7 studencih v gostilni „pri Majerču“. Domači igralci bodo predstavljali igro „Svoji k svojim“, poleg tega je na vzporedu petje in šaljiva dražba. Začetek ob 5. uri popoldne.

— (Častni občan.) Občinski odbor na Humu pri Ormoži je v zadnji svoji seji g. Petra Zadržavca, posestnika v Loperčicah in v Humu, vsled njegovih zaslug za cerkev, šolo in občino soglasno imenoval za svojega častnega občana.

— (Razpuščeno društvo.) Krajna skupina nemškega „Schulvereina“ za okolico Celjske se je prostovoljno razpustila. Bržkone so itak redki člani sprevideli, da na tem polji za njih ne pojde nemško žito v klasje in so ustavili marno delovanje.

— (Občni zbori.) Šmarijska čitalnica in posojilnica ter podružnica sv. Cirila in Metoda za Šmarje in Slatino imajo v nedeljo dne 28. t. m. po 3. uri popoldne v čitalnični sobi svoj občni zbor z običajnim vzporedom. Po zborovanju prosta zabava in petje. Domači in bližnji rodoljubi se najljubneje vabijo k mnogobrojni udeležbi.

— (Radikalno zdravilo.) Kakor znano, si je marsikateri medicinar belil glavo, kako zavrtni sitno bolezen „influenca“ imenovano, ali bolje rečeno, kako se varovati, da je ne dobi, a ni se nobenemu posrečilo, vsaj zadnje ne. Kako vender to? Vsaj ni potrebno tolike učenosti. Pri tem me pa morate dobro umeti. Danes namreč, dne 23. januarja, videli smo v Celji nekoga v Savinji. Vse je seveda takoj šlo gledat, je-li živ, ali ga je pa menda Savinja prinesla s planin. A bil je živ in na vprašanje, zakaj da se koplje in če ni voda premrzla, odgovoril je: „Najbolje sredstvo zoper „influenca“! To Vam je zdravnik!“

— (Visoka starost.) V Dornavi pri Ptujih umrla je te dni posestnica Ana Haferl, ki je dosegla lepo starost 100 let. Bila je do malih dni še precej zdrava in trdna.

— (Nesrečno žganje.) V Sv. Petru pod Sv. gorami na Štajerskem našel je žalostno smrt neki žganjar, ki je obležal na cesti v blatu in so ga našli brez zavesti, ter je kmalu potem umrl. — V gozdu pri Starošincih v Cirkovski župniji pa so našli ljudje 18letnega dečka iz Prepolj mrtvega. Prenapil se je bil žganja, zablodil v gozdu in našel smrt.

— (Tržaško podporno in bralno društvo) priredi v soboto 27. januarja 1894. v redutni dvorani gledišča „Polit. Rossetti“ (vhod via Chiozza) veliki ples. Pri plesu bode sviral orkester c. kr. pp. št. 87. Začetek ob 8. uri zvečer. — Vstopnina 1 krona. Vstopnice se prodajajo v društvenem uradu (ulica Stadion 19), v kavarnah „Commercio“ in „Tedesco“, pri posamičnih odbornikih, kakor tudi na večer plesa pri blagajni od 7. ure naprej.

— („Hrvatska“ sistirana.) Mestni magistrat Zagrebški je na zahtevanje državnega pravdnštva ustavil izhajanje lista „Hrvatska“ za toliko časa, da ne nadomesti zneska 700 goldinarjev, ki je vsled obsodbe zapadel od kavcije. Uredništvo je storilo potrebno, da se stvar poravnava in da bode list zopet redno naprej izhajal.

— (Štrajkujoči krčmarji.) V mestu Koprivnica na Hrvatskem in v selih Novigrad, Virje, Gjurgjevac, to je v celi lepi in rodovitni Podravini so vsi krčmarji zaprli svoje krčme. Uzrok temu je, da je neki židov iz Pečuha vzel v najem od madjarske vlade na tri leta in zahteva od krčmarjev, da smejo točiti samo ono pijačo, katero jim bode prodajal on. Ljudje, ki so prihajali na somenj, so se čudili, da daleč na okrog ni nobena krčma odprta in niso za dobre novice mogli ničesar dobiti. Nekateri so celo trdili, da je temu kriv novi denar, za kateri se v krčmi ne dobi ničesar.

Razne vesti.

* (Fizična moč ruskega carja.) Da je car Aleksander III. jako močan, je znano. Dokaz svoje telesne moči je dal nedavno, ko se je vozil s carico v Peterburg. Na neki postaji, kjer se je dvorni vlak ustavil nekaj časa, izročila je županova hčerka carici svež šopek. Ker so bila stebila cvetlic mokra, bila je carica za trenotek v zadregi, ker je imela bele rokavice. Car pa vzame urno težek kositrast krožnik z mize, ter ga zvije tako, da je služil kot držalo mokremu šopku.

* (Deficit dvornih gledališč na Dunaji) znašal je v minulem letu 780.000 gld., od te vsote spada na dvorno opero 470.000 gld., na dvorno gledališče pa 310.000 gld.

* (Košut opasno zbolel.) Madjarski nekdanji diktator, ki živi v Turinu, je opasno zbolel. Glede na visoko njega starost — nad 90 let — je katastrofa mogoča, ako se napad ponovi, kakor je izjavil njegov zdravnik dr. Bonino.

* („Zeitungskatalog“) Dunajska anončna ekspedicija Rudolf Mosse, ki ima svoje filijale v vseh večjih mestih, izdala je kakor za prejšnja leta obsežen katalog, v katerem so zabeleženi skoro vsi večji listi celega sveta. Pri vsakem listu je zabeleženo, koliko znaša naročnina, koliko ima naročnikov, kdaj izhaja in po čim računa inserate. Časniki so razvrščeni po deželah in po strokah, tako da lahko vsakdo hitro tiste liste najde, katere potrebuje. Dobiti je ta katalog pri založniku lastniku anončne ekspedicije Rudolfu Mosse-ju, Dunaj, I. Seilerstätte št. 2.

* (Srečno mesto) se sme imenovati mesto Klingenberg ob Menu. Iz ilovnih jam ima namreč toliko dobodkov, da njega prebivalci ne plačujejo nikakoršnih davkov, nego dobivajo še vsako leto iz mestne blaginice lepo vsoto. Minulo leto je celo vsak meščanski sin, ki služi v nemški vojski, dobil iz mestne blaginice božično darilo 15 mark, to je blizu 10 gld. našega denarja.

* (Cena živila v Ameriki) Došel nam je cenik, ki kaže sledeče cene živila v mestu Kansas-City; preračunili smo te cene na naše krajcarje: Meso, goveje fino (blizu pol kile) 20 kr., isto srednje 18 1/2 kr., isto slabše 12 1/2 kr., isto za juho 8 1/2 kr. Meso in svinjsko fino 26 1/2 kr., isto srednje 15 kr., isto od prašička 25 kr., gojati 30 kr., špeh osoljen 35 kr., riž fini 12 1/2 kr., ješprenj 12 1/2 kr., kava najfinjša 62 1/2 kr., sladkor najfinjši 7 kr., olje jedilno 18 1/2 kr., krompir debelejši 1/2 kr., isti drobnejši 1/4 kr. Zelje v glavah 5 kr., sol 2 kr. Moka najfinjša 5 kr., srednja 4 in 3 kr., fižol 12 kr., zelje kiselo 30 kr., jesih liter 2 1/2 kr., petrolej liter 2 1/4 kr.

* (Usmrčenje s plinom) V Ameriki, kjer se ni posebno srečno obnesel novi način, po katerem se z elektriko usmrčujejo na smrt obsojeni zločinci, začeli so nekateri učenjaki priporočati usmrčenje s svetilnim plinom, katero bi po njih mnenji ne prouzročalo nobenih bolečin. Pri živalih se že uporablja ta način usmrčenja in sicer v Parizu, kjer se ujeti psi pokončujejo na ta način.

* (Veledušna dekla.) V Saragosi na Španskem zadela je uboga dekla, ki že več let služi pri vdovi nekega višjega častnika, pri božični loteriji vsoto 60 000 peset, to je nad 25 000 gld. našega denarja. Uboga dekle bi si bilo lahko pomagalo prav lepo s to vsoto, a izročilo je denar ubogi vdovi, da ji izpolni srčno željo in da slednja pošlje svoja dva sinova na vseučilišče. Ona sama pa hoče ostati prej kot slej uboga delavna in zvesta dekla.

* (Tristo žensk in otrok zgorelo.) V velikem hramu v Nipgo na Kitajskem nastal je mej slavnostno gledališko predstavo požar. Neki deček je vrgel gorečo cigareto v kup slame in na mah je bilo vse poslopje v plamenu in so začele goreti tudi stopnice. Nad 300 žensk in otrok je zgorelo ali pa so bili stlačeni v silni gneči pri izhodu, mnogo pa je bilo težko poškodovanih.

* (Klobase iz — človeškega mesa.) V kazini v Port-Allegre umrl je nedavno jetnik Giuseppe Ramas, ki je bil pred 30 leti obsojen na dosmrtno ječo, ker je izdelal klobase iz človeškega mesa. Pri tedanjih obravnavah se je dognalo, da je umoril Ramas v to svrhu 16 oseb.

* (Roparski umor.) Našemljeni roparji olomili so v graščino Priche blizu Bruselja, umorili grofice Bonnemaison in dva služabnika, ter odnesli za osemstotisoč frankov vrednostnih papirjev. Policija je zasačila dva izmed lopovov.

* (Eksplozija na parobrodu „Equator“ v Bordeauxu) je bila, kakor se je dognalo, posledica dinamitnega atentata. Na srečo so se potniki že prej izkrcali, drugače bi bilo mnogo več žrtv. Kapitan Lenaudic, ki je bil težko ranjen, je umrl. Vender ni dognano, je li atentat delo anarhistov, ali pa je imel le namen prisvojiti si visoko zavarovalnino za oddano in uničeno tovarno blago.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 24. januarja. Kakor se čuje, namerava vlada sklicati državni zbor za dne 20. ali 22. februarja.

Dunaj 24. januarja. Zastopnik srbskega poslanika na Dunaji, Barlovac, se je včeraj več

Slovinci in Slovenke! ne zabite
družbe sv. Cirila in Metoda!

ur posvetoval z grofom Kalnokyjem o situaciji v Srbiji.

Beligrad 24. januarja. Avakumović ni mogel sestaviti ministerstva, ker nekateri izmed izbranih liberalcev niso hoteli prevzeti nobenega portfelja.

Beligrad 24. januarja. Kralj je vzprejel demisijo Grujičevega ministerstva in imenoval nov kabinet, ki je tako-le sestavljen: dosedanji poslanik na Dunaji Simić, predsedstvo, unanja dela in začasno finance, general Zdravković javne zgradbe, državni svetnik Nikolajević notranja dela, polkovnik Milovan Pavlović vojno, profesor velike šole Lozanić narodno gospodarstvo, profesor velike šole Andra Gjorgjević pravosodje in začasno nauk.

Beligrad 24. januarja. Novo ministerstvo se danes popoldne predstavi skupščini in je ustaviti ob enem nje zasedanje do 1. novembra. Vlada neče skupščine razpustiti ampak ž njo delovati kolikor mogoče, da se umiri javno mnenje.

Rim 24. januarja. V Paviji, v Pizi in v drugih krajih bili veliki izgredi. V Pizi so trajali poldrugi dan. Policija zaprla mnogo osob. Izgredniki ulomili v razne prodajalnice in odnesli, kar so dosegli. Konjeniki razgnali množico. Mnogo osob ranjenih.

London 24. januarja. „Times“ javlja, da se Avstrija ne utika v srbske homatije in da bi stopila iz svoje nevtralnosti le, če bi nastala revolucija, ali bi se pregnala dinastija.

Poslano.

Neustein-ove posladkorjene Elizabetne kri čisteče pile,

skušeno in od znamenitih zdravnikov priporočano lahko čistilno, raztaplajoče sredstvo. — 1 škatlica à 15 pil velja 15 kr., 1 zavoje = 120 pil 1 gld. a. v. — **Pred ponarejanjem se jako svari.** — **Zahtevaj izrecno Neustein-ove Elizabetne pile.** — Pristne so samo, če ima vsaka škatlica rdeče tiskano našo protokolovano varstveno znamko „Sveti Leopold“ in našo firmo: **lekarna „pri sv. Leopoldu“, Dunaj, mesto, Ecke der Spiegel- und Plankengasse.** — V Ljubljani se dobivajo pri gosp. **lekarji G. Piccoli-ji.** (1112—9)

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji

za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta 3 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Javna zahvala.

Za božično drevo, prirejeno ubogi šolski mladini, prejela je podpisana sledeče darove: Od štirih neimenovanih gospodov iz Slavonije 45 gld.; gospoda Pavel Lozar in A. Žebre nabrala v prijateljskih krogih 44 gld.; gospod J. Suva 25 gld.; slavna „Kmetška posojilnica Ljubljanske okolice“, bratje Koslerjevi, gospod dimeter Petar iz Stari-grad in gospod Kralj iz Hrvaške po 10 gld.; g. Josip Pleiweis in g. Dobrovič iz Jelsa po 5 gld.; bratje Reiningshaus in g. Hudabinič po 3 gld.; razun tega še od nekaterih gospodov manjše doneske.

Mej družini so podpisani velikodušno podarili: gosp. Schrey veliko število dobrega kruha, gosp. Föderl mnogo krofov, g. F. Urbanc raznovrstne obleke in g. Seidl, kakor tudi gospa Tometova ukusnih klobas.

Plemenitim darovateljem in darovateljicam usojam se na tem mestu imenom obdarovane mladine izreči najtoplejšo svojo zahvalo ter jih prositi, da blagovolé ubožnim našim šolarjem tudi v prihodnje dobrotniki ostati.

V Šiški, dne 24. januarja 1894.

Ana Juvančič.

Umrli so v Ljubljani:

22. januarja: Jožefa Bokavšek, delavčeva žena, 56 let, Opekarska cesta št. 35. — Jera Rakovec, gostija 72½ let, Trnovske ulice št. 7.

23. januarja: Amalija grofinja Lichtenberg, zasobnica, 87 let, Turjaški trg št. 2. — Maks Zupančič, krojačev sin 5½ leta, Streliske ulice št. 11.

V deželni bolnici:

20. januarja: Jurij Kunčič, gostjač, 62 let. — Matija Baloh, gostjač, 48 let

21. januarja: Jakob Prebiv, gostjač, 59 let.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
23. jan.	7. zjutraj	735 3 mm.	3 0° C	sl. zah.	dež.	2 00 mm.
	2. popol.	734 1 mm.	4 4° C	sl. zah.	obl.	
	9. zvečer	734 4 mm.	5 4° C	sl. zah.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 4 3°, za 6 3 nad normalom.

Dunajska borza

dne 24. januarja t. l.

Skupni državni dolg v notah	98 gld. —	kr.
Skupni državni dolg v srebru	97 „ 80	„
Avstrijska zlata renta	120 „ 10	„
Avstrijska krona renta 4%	97 „ 55	„
Ogerska zlata renta 4%	117 „ 55	„
Ogerska krona renta 4%	94 „ 85	„
Avstro-ogerske bančne delnice	1025 „ —	„
Kreditne delnice	354 „ 75	„
London vista	125 „ 30	„
Nemški drž. bankovci za 100 mark	61 „ 30	„
20 mark	12 „ 26	„
20 frankov	9 „ 95½	„
Italijanski bankovci	43 „ 40	„
C. kr. cekini	5 „ 91	„

Dne 23. januarja t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	146 gld. 75	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	195 „ 50	„
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	128 „ 50	„
Zemlj. obč. avstr. 4½% zlati zast. listi	121 „ 75	„
Kreditne srečke po 100 gld.	194 „ 25	„
Ljubljanske srečke	23 „ 75	„
Rudolfove srečke po 10 gld.	23 „ —	„
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	154 „ 75	„
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	265 „ —	„
Papirnat rubelj	1 „ 35½	„

Poštna upraviteljica

dobro izurjena, želi dobiti primerno službo. — Po-nudbe naj se blagovolé poslati na upravnitvo „Slovenskega Naroda“ pod „Upraviteljica“. (108—1)

Zbirka obrazcev

za slovensko uradovanje pri sodiščih.

Sestavil in izdal

ANTON LEVEC

c. kr. okr. sodnik v Ložu.

Cena 1 gld. 40 kr., po pošti 1 gld. 50 kr.

Dobiva se

v „Narodni Tiskarni“ in pri knjigotržcih.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1893.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času. Srednjeevropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Solthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Stoyr, Linc, Budejovice, Plzeň, Marijine vane, Eger, Francova vane, Karlove vane, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Ob 7. uri 06 min. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Solthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.

Ob 11. uri 50 min. popoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.

Ob 4. uri 30 min. popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Bregnic, Gurin, Genavo, Pariz, Linc, Ischl, Budejovice, Plzeň, Marijine vane, Eger, Francova vane, Karlove vane, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 55 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Draždane, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plzeň, Budejovice, Solnograda, Lince, Stoyra, Ischla, Gmundena, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Trbiža.

Ob 11. uri 37 min. popoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Draždane, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plzeň, Budejovice, Solnograda, Ischla, Gmundena, Lince, Stoyra, Pariza, Geneve, Gurina, Bregnice, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Inomosta, Ljubnega, Celovca, Pontabla, Trbiža.

Ob 4. uri 53 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiža.

Ob 9. uri 37 min. zvečer osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiža.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 6. uri 25 min. zjutraj v Kočevje.

„ 12. „ 00 „ popoldne „ „

„ 6. „ 10 „ zvečer „ „

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 8. uri 10 min. zjutraj iz Kočevja.

„ 1. „ 01 „ popoldne „ „

„ 8. „ 46 „ zvečer „ „

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 18 min. zjutraj v Kamnik.

„ 9. „ 05 „ popoldne „ „

„ 6. „ 50 „ zvečer „ „

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. uri 51 min. zjutraj iz Kamnika.

„ 11. „ 15 „ popoldne „ „

„ 6. „ 30 „ zvečer „ „

4—19)

Velik lep magacin

v najživahnejši ulici sredi mesta, ki je tudi prikladen za vsake vrste prodajalnice, se takoj odda v najem. — Vpraša naj se v Špital-
skih ulicah št. 6 pri Fr. Petriču v Ljubljani. (104—2)

30 gld. na mesec

in visoko provizijo zamore si prislužiti vsak, ki ima dosti znanec, s tem, da vzprejme naročila na patentovane predmete, ki se prav lahko spečajo v vsakem kraju. — Po-nudbe s pismeno znamko za 5 kr. za odgovor pod „1050“ na J. Aubrecht-a v Pragi, Pfikopy 2. (107—1)

Velika gostilna

v Šmartnem pri Litiji, tik cerkve, z verando, kletjo in lepim stanovanjem, obdana s prostornim vrtom in kegljiščem, se odda v najem. — Več se izve pri lastniku Josipu Jaklič-u v Šmartnem pri Litiji. (110—1)

Umetni mlin

novo opravljen, z mlinom za proso, na južni železnici, v rodovitnem kraju, s konstantno vodno silo, se dá v zakup večjemu mlinarju skupaj z ekono-mijo in mlatilnico pod ugodnimi pogoji, eventuelno se tudi proda. (75—4)

Več pove upravnitvo „Slovenskega Naroda“, kateremu naj se vpošljejo tudi referencije v svrhu daljnih pogajanj pod „strokovnjak št. 2000“.

Posojilnica v Logatcu

registrovana zadruga z omejeno zavezo.

Bilanca

Aktiva

za šesto upravno leto 1893.

Pasiva

	gld.	kr.		gld.	kr.
1 Inventar	216	90	1 Glavni deleži 90 à 100 gld. = gld. 9000.—		
2 Posojila	129512	76	Opravitni „ 288 à 10 „ = „ 2880.—	12183	—
3 Zaostale obresti posojil	1069	23	„ 303 à 1 „ = „ 303.—		
4 Glavnica pri denarnih zavodih gld. 7007 12	7058	43	2 Hranilne vloge gld. 116433 44	120417	87
Obresti te glavnice za l. 1893 „ 51 31			Kapitalizovane obresti	1045	09
5 Prehodni znesek	334	67	3 Za leto 1894 prejete obresti	110	43
6 Gotovina	3292	58	4 Neizplačana dividenda		
			5 Splošni rezervni fond gld. 712.—		
			4½% obresti rez. fonda	32 04	
			Vstopnina	37.—	
			6 Posebni rezervni fond	3365 34	
			4½% obresti rez. fonda	151 42	
			Donos za rezervni fond	388 78	
			7 Neizplačani nagradi	60	
			8 Dobiček	2981	60
				141484	57

V Dolenjem Logatcu, dne 18. januarja 1894.

(93)

Ravnateljstvo.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.